

— А! святая сестро! и калугеринѣтъ въртеше очитѣ ся като да ся облизва отъ тѣзи гозби.

— Послѣ, едно кѣсче печено месо съ салата, вошка, кашкавалъ и три четирѣ бутилки....

— Е, сехъ! довольно, довольно, стара майко, прѣкѣсна калугеринѣтъ, ты ще ми направишь да ся сгрѣшѣ.

— Въ кой грѣхъ, отче светый?

— Въ грѣха на чревоугодіето, майко, на чревоугодіето!

— Че то грѣхуваніе ли ще ся каже?.... Това нето обѣдъ може да ся нарече, но едва, едва една закуска, колкото да поддържамы ослабналыгѣ наши силы. Светиня ти, отче, знаешъ твърдѣ добръ че ный трѣба да отбѣгваемы сяка чловѣческа страсть....

— Да, да отбѣгваемы, отвърна отецъ Исидоръ — обаче се тѣй както и сега, казваше въ ума си честный старецъ.

— И тѣй да ся повърнемъ на разговора си, продължаваше благочестивата старица, трѣба святиня ти да са стареешъ да приведешъ тѣзи изгубенѣ души на покаяніе.

— Ще ся старая! ще ся старая!

— Утрѣ ще заповѣдамъ на сичкитѣ калугерици да дождѣтъ при святиня ти да ся исповѣдѣтъ, и тѣй можешъ да ся възползувашъ отъ този случай за да ѣхъ сплашишь и да ѣхъ отблѣснешъ отъ свято причастіе.

— За Бога, любезна майко старице, какъ ще можѣ да исповѣдамъ толкосъ сестри въ единъ день? Знаишь твърдѣ добръ че за сѣкоя една ми трѣбувать най малко два или три часа. Святиня ти нѣмашъ ли никакъ милость за бѣдната ми утроба?

— Какво има! пий днесъ двѣ три стѣкла повече.

— И утрѣ да исповѣдамъ сестрытѣ цѣль день?

— Утрѣ сичкитѣ сестри ще тя призовѣтъ на трапезата